

Mitt hjärta blev stulet

Det var en mörk natt som inbrottstjuven besteg väggen av Mâlik bin Dinars hus och smög tyst in. Till hans fullständiga besvikelse, så fann tjuven ingenting i huset som var värt att stjäla; och viktigare, innehavaren av huset var faktiskt inomhus och var upptagen med att be.

Mâlik kände av inbrottstjuvens rörelser, men utan att bli uppskrämd, vände han sig om helt lugn och gav fredshälsningen till honom. Sedan sade han, "Min broder, må Allâh förlåta dig. Du steg in i mitt hus och fann ingenting värt att ta, men jag kommer inte att tillåta dig att gå utan att få någon nytta."

Mâlik ställde sig upp, närmade sig inbrottstjuven med en mugg med vatten i hans hand och sade, "Här, utför tvagningen och utför två enheter av bön. Om du gör detta, så kommer du att ta med dig det som är bättre än det som du från början kom för att finna."

"Ja, så generöst av dig," sade inbrottstjuven något överväldigad och, mer än någonting annat, ödmjuk. Han ställde sig upp, utförde tvagningen och två enheter av bön. Efter att han avslutat dem, vände han sig om och sade, "O Mâlik, kommer jag att vara till besvär för dig om jag ber två enheter av bön till?"

"Utför så mycket som Allâh bestämt för dig," sade Mâlik. Inbrottstjuven vände sig om och fortsatte att be tills morgonen, och då sade Mâlik, "Gå, och var god."

"Kommer jag att vara till besvär för dig om jag stannar här med dig idag, därför att jag har avsikten att fasta idag."

"Stanna så länge du vill," sade Mâlik. Mannen stannade hos Mâlik i ett antal dagar, och spenderade dagarna som fastande och i bön på nätterna. När han slutligen bestämde sig för att gå sade mannen, "O Mâlik, jag har bestämt mig för att ångra mig."

"Det [dvs. att Allâh förlåter dig och vägleder dig till att ångra dig] ligger i Allâhs Hand 'Azza wa-Jall," sade Mâlik.

Faktum är att mannen förbättrade hans sätt och ångrade sig för hans tidigare nyckfulla liv. När han lämnat Mâlik, så mötte han en annan inbrottstjuv han kände. När han såg det glada och fridfulla uttrycket på

mannen ansikte, så sade inbrottstjuven, "Jag tror att du äntligen har hittat din skatt?"

"Min broder," svarade han, "Jag fann Mâlik bin Dinar. Jag gick för att stjäla från honom, men det var han som stal någonting från mig – mitt hjärta. Sannerligen, jag har ångrat mig till Allâh 'Azza wa-Jall, och jag kommer att förbli vid dörren [av Hans Nåd och Förlåtelse] tills jag uppnår vad Hans lydiga, kärleksfulla slavar har uppnått." Al-Mawâ'iz Wal-Majâlis, s. 85